

परीहार्यमीमांसा

मुनिनेमिविजय-मुनिआनन्दसागर

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीवीतरगाय नमः ॥

येनाऽक्षालि सुभव्यमानसतमोलेपः सुधासोदैः
सूक्ताम्भोभिरदर्शि दर्शनमनुक्रोशाकरेणाऽऽत्मना ॥
स्याद्वादाभिधमन्यपक्षदलनप्रौढं सुसिद्धिप्रदं
ध्यायावो जगतां हितं जिनवरं धर्मप्रदानोद्यतम् ॥१॥

हिमांशुकिरणप्रभामदविलासहासोद्यते
यदीययशसि श्रुते न मधुर सुधा श्लाघ्यते ।
सुभव्यजनताज्ञतातमसि सूरचर्यापरः
स वृद्धिविजयो जयत्वतुलमुक्तियुक्तो मुनिः ॥२॥

श्रीमज्जन्मादिकल्याणकपवित्रीकृतवाराणसीक्षेत्र-मिथ्यात्वतिमिरदूरी-
करणसहस्रकिरणायमान- भव्यजनविषमगदागदंकारा--ऽऽसन्नसिद्धभव्यजन-
चेतश्चमत्कारकारिसंसारपारावारतरणि-भूमिपालभालालङ्करणचारुचरणारविन्द-
त्रिजगदवतंस-परमानन्दनिधानसम-कामवितरणाधरीकृतकल्पद्रुम-श्रीमत्स्तम्भन-
पार्श्वनाथसनाथीकृतात् स्तम्भतीर्थात् मुनिनेमिविजयानन्दसागराभ्यां मि०
जिकोबीमेक्सम्युलरान् प्रति दत्तो धर्मलाभः समुल्लसतुतरम् ।

विशेषस्तु - समागतं वः पत्रं मुम्बईपुरवास्तव्यश्राद्धखीमजीहीरजीनामकं
प्रति । तच्च मुम्बईसमाचारद्वारा वाचयित्वा ज्ञातवृत्तान्तावावां तत्प्रत्युत्तरं
निविदेदयिषू पत्रमिदं लेखितुमुपक्रान्तवन्तौ स्वः । तथाहि-

यत्त्वाचारङ्गीयार्थप्रकाशकाङ्गलदेशीयशब्दनिबद्धग्रन्थप्रपन्नभस्मादावस्थि-
प्रक्षेपपूर्वकं मत्स्यमांसभोजनं कार्यमिति भवत्कृतद्वितीयश्रुतस्कन्धप्रथमाध्ययन-
दशमोद्देशकीयसूत्रतात्पर्यार्थवर्णनवाचनचकितकायानीप्रेषितपत्रोत्तरे मत्स्यशब्द-
प्रयोगस्य सर्वकोशसंदर्शनबलेन मीनातिरिक्तार्थतात्पर्यविषयकत्वेन वक्तु-
मशक्यत्वादाचाराङ्गसूत्रस्य जिनकल्पिकमुनिमात्राचारप्रकाशकत्वेनाऽद्यतन-

जैनमुनिव्यवहारविषयत्वेऽपि मांसादिभक्षणस्य प्राचीनजिनकल्पिकमुनि-
व्यवहारविषयत्वे बाधकाभावात् मांसमीनभक्षणमाचारङ्गैतत्सूत्रसम्मतमिति
भवद्विरभ्यधायि तत्सर्वमसमञ्जसम् ।

तिक्ता रिष्टा कटुर्मत्स्या, चक्राङ्गी शकुलादनी

इति प्रसिद्धकलिकालसर्वज्ञश्रीमद्धेमचन्द्रकोशदर्शितायाः प्रज्ञापनादि-
सिद्धान्तकोशप्रतिपादितैरावणवृकीशिखण्डन्यादिजीवसमानाभिधाननिरूपित-
वनस्पतिनिष्ठावाच्यतावत् सर्वकोशसन्दर्शनप्रतिज्ञाऽनिवारणीयमत्यशब्दवाच्यताया
निर्बाधतयोपलब्धेः ।

एवं मांस सूत्रमपि नेयम् । अस्य चोपादानं क्वचिच्छ्रुताद्युपशमार्थं
सद्वैद्योपदेशतो बाह्यपरिभोगेन स्वेदादिना ज्ञानाद्युपकारकत्वात्फलवद्दृष्टम् ।
भुजिश्चाऽत्र बाह्यपरिभोगार्थं, नाऽभ्यवहारार्थं, पदातिभोगवदिति छेदसूत्रे-
ष्वभिप्रायो द्रष्टव्यः । एवं गृहस्थामन्त्रणादिविधिपुद्गलसूत्रमपि सुगममिति
तदेवमादिना छेदसूत्राभिप्रायेण ग्रहणे सत्यपि कण्टकादिप्रतिष्ठापनविधिरपि
सुगमः ।

इत्याचारङ्गैतत्सूत्रटीकापाठोक्तपदातिभोगस्थलप्रसिद्धबाह्यपरिभोगरूप-
भुजिधात्वर्थानाकलनात् जैनशास्त्रोपलभ्यमानाद्यतनमुन्याचारप्रतिपालनप्रयत्ना-
धिकतरप्रयत्नसाध्यकेवलोत्सर्गमार्गाविलम्बिजनकल्पिकमुन्याचारसत्त्वेन मांसादि-
भक्षणसंवलितजिनकल्पिकमुन्याचारविषयकवर्णनात्यन्तानुचितत्वात् ।

जिनकप्पिया इत्थी न होइ

इत्यादिपाठसूचितजिनकल्पानधिकारिभिक्षुकाचारप्रदर्शकाचाराङ्गसूत्रस्थ-
से भिक्षू वा भिक्षुणी वा

इत्याद्याऽऽजैनबालप्रसिद्धजिनकल्पिकस्थविरकल्पिकमुन्याचारविषयका-
ज्ञानतिमिरनिवारणसन्मार्तण्डमण्डलायमानस्थविरकल्पिकाचारप्रतिपादकसूत्र-
विषयकाऽऽयदेशानिवासाजायमानजैनगुरुविनयप्रयोज्याबोधविलसितत्वाच्च ।

अथ च तदर्थविषयकशाब्दबोधे तदर्थविषयकबोधजनकतात्वावच्छिन्न-
प्रकारतानिरूपितानुपूर्ववच्छिन्नविशेष्यताकवक्त्रिच्छविषयकज्ञानत्वेन कारणत्वस्य
भोजनसमयप्रयुक्त'सैन्धवमानये'तिवाक्यार्थबोधविषयताया अश्वत्वावच्छिन्ने वारणाय

स्वीकरणीयतया तादृशकारणीभूतज्ञानजनकप्रकरणादिना लवणत्वावच्छिन्न-विषयकबोधवद् मांसशब्दतः प्रकरणवशात् स्वयंस्वीकृतफलादिगर्भबोधवद् योग्यस्थले तादृशान्यशब्दजन्यबोधनिष्पत्तिस्वीकारे दोषाभावस्य प्रसिद्धत्वात् तद्विषयकाधिकवर्णनप्रपञ्चेनाऽलम् ।

अपि च सदातनतीर्थङ्करसञ्चारदिपवित्रीकृतमहाविदेहक्षेत्रवर्तमान तीर्थङ्कर-श्रीसीमन्धरप्रणीतदशवैकालिकद्वितीयचूलिकास्थसप्तमगाथायां मुनीनां मद्यमांसभक्षणं सर्वथा निषिद्धम् । तथाहि-

अमज्जमांसासि अमच्छ्रीय अभिक्खणं निव्विगइगया य

अर्थस्त्वमद्यमांसाशी अमद्यपोऽमांसाशी च, न परसम्पद्वेषी, पुष्ट-कारणाभावे निर्गतविकृतिपरिभोगश्चेति; जैनसाधुरिति संबध्यते । अत्र च परिभोगोचितविकृतिनिषेधे अभोक्षणमिति विशेषणोपादानवत् मद्यमांसभक्षणनिषेधे तदनुपादानादिना जैनसिद्धान्ते कीदृशी मद्यमांसभक्षणनिषेधव्यवस्थाऽस्ति ? तत् स्वयमेवोक्तम् । येन कदाऽप्येतादृशानर्थाङ्कुरेन्द्वेदी न भविष्यतीत्याशास्वहे ।

एवमेव सूत्रकृताङ्गद्वितीयश्रुतस्कन्धद्वितीयाध्ययने मुन्याचारप्रस्तावे द्विचत्वारिंशद्दोषरहिताहारहारित्वादि प्रतिपाद्य

अमज्जमांसासिणो

इति पाठेनैव सर्वथा स्फुटतरकृतं मद्यमांसभक्षणनिषेधमाकलय्य 'मांसाहारिणः प्राचीनमुनय आसन्नि'ति निःशङ्कं वदतां स्वयंकृताङ्गलभाषाविवरण-पुस्तकीयनवादिराममितपृष्ठीयतथाविधमद्यमांसभक्षणनिषेधविस्मरणशालिनां मनो विप्रतीसारमियात् । अपि च विवाहप्रज्ञप्त्याख्य (भगवती) सूत्राष्टमशतकनवमोद्देशके गौतमगणधरपृष्ठनैरयिकायुःकर्मणशरीरप्रयोगबन्धकारणं भगवता श्रीमहावीरेण मांसाहारः स्फुटं प्रतिपादितः तथा च तत्पाठः -

णेइयाउयकम्मासरिप्पओगबंध्येणं भंते ॥ पुच्छ - गोयमा ! महारंभयाए महापरिगहयाए पंचिंदियवहेणं कुणिमाहारेणं णेइयाउयकम्मा-सरिप्पओगणामाए कम्मस्स उदयेणं णेइयाउयकम्मासरिजावप्पओगबंध्ये ॥

एवमेव स्थानाङ्गसूत्रस्थचतुःस्थानकाख्यचतुर्थाध्ययने मांसभोजनं नरकफलककर्मतयोपवर्णितम् । तथा च तत्पाठः -

‘चउहिं ठाणेहिं जीवा णेइयत्ताए कम्मं पकरेंति । तं जहा - महारंभयाए महापरिगहयाए पंचिंदियवहेणं कुणिमाहारेणं’ इति

कुणिमशब्दस्तु मांसार्थः प्रसिद्ध एव ॥ तथा चौपपातिकसूत्रेपि मांसभक्षणकर्तुर्नरकावाप्तिरुपवर्णिता । तथा च तत्पाठः-

चउहिं ठाणेहिं जीवा णेइयत्ताए कम्मं पकरेंति, णेइयत्ताए कम्मं पकरेत्ता णेइएसु उववज्जंति । तं जहा-महारंभयाए महापरिगहयाये पंचिंदियवहेणं कुणिमाहारेणं ॥ इति

प्रवचनसारोद्धारेऽपि मधुमद्यमांसनवनीतान्यभक्ष्यतयोल्लिख्य वर्जनीयतया प्रतिपादितानि ।

तथा च तत्पाठः-

पंचुंबरी चउविगइ, हिमविसकरगेयसव्वमट्ठी य ।
 रयणीभोयणगं चिय, बहुबीयमणंतसंधाणं ॥
 घोलवडा वायंगण, अमुणियनामाणि णिफुल्लफलयणि ।
 तुच्छफलं चलयसं, वज्जह वज्जाणि बावीसं ॥

एवं मद्यमांसादिभक्षणनिषेधवचनामृतपरिषिक्तान्तःकरणनरकादिदुर्गत्व-
 गामिमुमुक्षवस्तद्वृत्त एव मनः समादधते । ये तु लालसादासास्तद्भक्षयन्ति
 तेषामुभयतः कर्मबन्धनं नरकपतनमनेकश्रवणकटुपरमाधार्मिककृतदुःखोपभोगं
 चोपवर्णयन्त्युत्तराध्ययनसूत्राणि-

हिंसे बाले मुसावाई माइल्ले पिसुणे सढे ।
 भुंजमाणे सुरं मंसं सेयमेयं ति मन्नई ॥९॥
 कायसा वयसा मत्ते वित्ते गिद्धे य इत्थिसु ।
 दुहओ मलं संचिणइ सिसुनागु व्व मट्ठियं ॥१०॥ (उ. अ. ५.)
 इत्थीविसयगिद्धे य महारंभ-परिगहे ।
 भुंजमाणे सुरं मंसं परिवूढे परंदमे ॥६॥
 अयकक्करभोई य तुंदिल्ले चियलोहिए ।
 आउयं नए कंखे जहाऽऽएसं व एलए ॥७॥ (उ. अ. ७)

तत्ताइ तंबलोहाइं तउयाइं सीसगाणि य ।

पाइओ कलकलंताइं आरसंतो सुभेखं ॥६९॥

तुहं पियाइं मंसाइं खंडाइं सोल्लागाणि य ।

खाविओ मि समंसाइं अगिगवन्नाइं णेगसो ॥७०॥

तुहं पिया सुरा सीहू मेरओ य महूणिय ।

पाइओ मि जलंतीओ वसाओ रुहिराणि य ॥७१॥ (उ. अ. १९)

अपि च सूत्रकृताङ्गीयद्वितीयश्रुतस्कन्धषष्ठाध्ययनैकोनचत्वारिंशत्तमगाथा-
टीकायां-

मांसस्य हिंसामूलत्वामेध्यत्वरौद्रध्यानास्पदत्वादियावन्नरकगतिसाधन-
त्वाभिधानपुरःसरं तद्भक्षयितू राक्षससमत्वसङ्कलितात्मद्रुहत्वमभिधाय मांसशब्द-
निर्वचनप्रकाशनपूर्वकप्रेयवध्याश्रयतुच्छक्षणतृप्तिप्राणवियोगान्तरप्रदर्शनेन मांसादनस्य
महादोषत्वं निरूप्य कुशला मांसादनाभिलाषरूपमन्तःकरणं न कुर्वन्तीत्यवगमय्य
मांसभक्षणे न दोष इति भारत्या अपि मिथ्यात्वमग्रतःकृत्य मांसाशिनां दुर्गतिं
तन्निवृत्तानां चेहैवानुत्तमश्लाघाऽमुत्र च स्वर्गापवर्गगमनं चेति प्रदर्शितम् । तथा
च तत्पाठः-

“हिंसामूलममेध्यमास्पदमलं ध्यानस्य रौद्रस्य यद्
बीभत्सं रुधिराविलं कृमिगृहं दुर्गन्धि पूयाविलम् ।
शुक्रासृक्प्रभवं नितान्तमलिनं सद्भिः सदा निन्दितं
को भुङ्क्ते नरकाय राक्षससमो मांसं तदात्मद्रुहः ॥१॥

अपि च,

मां स भक्षयिताऽमुत्र, यस्य मांसमिहाऽदृश्यहम् ।
एतन्मांसस्य मांसत्वं, प्रवदन्ति मनीषिणः ॥२॥

तथा-

योऽस्ति यस्य च तन्मांस-मुभयोः पश्यताऽन्तरम् ।
एकस्य क्षणिका तृप्ति-रन्यः प्राणैर्वियुज्यते ॥३॥
तदेवं महादोषं मांसदनमिति मत्वा यद् विधेयं तद् दर्शयति ।

एतदेवंभूतं मांसादनाभिलाषरूपं मनोऽन्तःकरणं कुशला निपुणा मांसाशित्वविपाकवेदिनस्तन्निवृत्तिगुणाभिज्ञाश्च न कुर्वन्ति, तदभिलाषादात्मनो निवर्तयन्तीत्यर्थः । आस्तां तावद् भक्षणं, वागप्येषा यथा 'मांसभक्षणेऽदोष' इत्यादिका भारत्यभिहितोक्ता मिथ्या, तुशब्दान्मनोऽपि तदनुमत्यादौ न विधेयमिति तन्निवृत्तौ चेहैवानुपमा श्लाघाऽमुत्र च स्वर्गापवर्गगमनमिति । तथा चोक्तम् -

श्रुत्वा दुःखपरम्परामतिघृणां मांसाशिनां दुर्गतिं
ये कुर्वन्ति शुभोदयेन विरतिं मांसादनस्याऽऽदरात् ।
सद्दीर्घायुरदूषितं गदरुजा संभाव्य यास्यन्ति ते
मर्त्येषूद्भटभोगधर्ममतिषु स्वर्गापवर्गेषु च" इत्यादि ॥

सूत्रकृताङ्गीयप्रथमाध्ययनद्वितीयोद्देशके परव्यापादितपिशितभक्षण-विषयकदोषाभाववादमतमनुमत्य प्रतिहतत्वकारणककर्मबन्धत्वेनाऽन्योक्त-सूक्तोपष्टम्भपूर्वकं तिरस्कृतम् । तथा हि -

“यदपि च तैः क्वचिदुच्यते । यथा - परव्यापादितपिशितभक्षणे परहस्ताकृष्टाङ्गारदाहाभाववन्न दोष इति, तदप्युन्मत्तप्रलपितवदनाकर्णनीयं, यतः - परव्यापादितपिशितभक्षणेऽनुमतिरप्रतिहताऽस्याश्च कर्मबन्ध इति । तथा चाऽन्यैरप्यभिहितम् -

अनुमन्ता विशसिता, संहर्ता क्रयविक्रयी ।
संस्कर्ता चोपभोक्ता च, घातकश्चाऽष्ट घातकाः" ॥

एवं स्थानाङ्गसूत्रे दशस्थानकाख्यदशमाध्ययने यत्र मांसादि तत्र विशिष्टाध्ययनादि न कार्यमिति प्रतिपादितम् । तथा च तत्पाठः-

दसविहे ओरालिए असज्जाइए पण्णत्ते - अट्ठि मंसे सोणिए
असुइसामंतं मसाणसामंतं चंदोवराए सूरुवराए पडणे रायवुग्गहे
उवस्सवस्सअंतो ओरालिए सरीरे ॥

एवमादिनानाविधसिद्धान्तवचनवाचनपरिपूतदर्शनो मांसाद्याहारप्रतिषेधमेव सिद्धान्तानुमतं मन्येतेति निर्विवादमेवेति स्वप्रमादमवधार्य तदुत्थजनमनोविमोहन-बाधकं कोविदप्रसिद्धं प्रमादपरिमार्जनमथनमनुष्ठीयेतेति । शिवम् ॥

यत् सूरस्य न शीतगोरपि करैर्मोहाभिधानं तमः
क्षीणं तत् सहसा यदीयकथया निम्मूलमुन्मूलितम् ।
पापोलूकविनोदरोधनिपुणं सद्युक्तिपादोज्ज्वलं
जीयात् तज्जिनशासनं त्रिजगति स्फीतप्रबोधप्रदम् ॥

श्रमणोपासकापलापप्रकाशः ॥

यस्य मुखस्थितव्रणाङ्गपरम्परेव धर्मप्रचारसुषमापहारोद्यता दुस्तर्कपरम्परा
यस्य च दिनमणिप्रभापटलायमानमपि धर्मप्रवचनं न तनूकरोति महामोहप्रवाहसरणिं
यत्र चाऽखर्वगर्ववाडवावलीढतया धर्मप्रवाहः क्षणमपि व्यवस्थातुं न क्षमते
सोऽयमाङ्गलबालायमानः श्रमणोपासको गौर्जरभाषया प्रलपितमाचरन् यदबालं
तत्तु खण्डितमेव गुर्जरभाषाभिरेव तैस्तैः ।

यदपि च स्वाभिप्रेतविषयमतङ्गपञ्चास्यायमान 'न मांसभोजी' ति
धर्मप्रवचनवाक्यार्थोऽन्यथोपवर्णनीयो मयेति बद्धपरिकरतया पदविद्याचातुरीमात्मनः
प्रकाशयमानस्ताच्छील्येऽत्र णिनिरिति मांसभोजनशीलत्वमेव निषिध्यत इत्यर्थवर्णन-
रूपाज्ञजनमनोमोहनमहेन्द्रजालं व्यतनुत, तदपि व्याकृतिविलासानभिज्ञानमूलकमेव ।
सिद्धहेमचन्द्रपाणिनीयव्याकरणस्य - "अजातेः शीले" "सुप्यजातौ णिनिस्ता-
च्छील्ये" इतिसूत्राभ्यामजातिवाचकोपपद एव ताच्छील्ये प्रत्ययस्य विधीयमानतया
प्रकृते मांसशब्दस्य जातिवाचकत्वेन तदप्राप्तेः । अत एव ब्राह्मणानामन्वयिता,
शालीन् भोक्तेत्यादौ ताच्छील्ये न तादृशप्रत्ययोत्पतिः ।

न च ताच्छील्यप्रत्ययविधायकसूत्रद्वयाप्रवृत्त्या तादृशप्रयोगासिद्धिरिति
वाच्यम् । सिद्धहेमचन्द्रव्याकरणे 'ग्रहादिभ्यो णिन्नि'ति सूत्रे ग्रहादीनामाकृति-
गणत्वाङ्गीकारेण तादृशप्रयोगासिद्धेर्निर्वादादत्वात् । अत एव "अमज्जमांसासि"
इति दशवैकालिकसूत्रप्रयोगोऽमद्यमांसाशी - अमद्यपोऽमांसाशी चेति तद्विवृतिश्च
भगवद्भरिभद्रसूत्रिरोक्ता सङ्गच्छते । अत एव सूत्रकृताङ्गीय- 'अमज्जमांसासिणो'
इतिसूत्रप्रतीकमुपादाय मद्यमांसं नाऽश्नन्तीति दीपिकाकारस्योक्तिरपि सङ्गच्छते ।

यच्च परित्यक्तमांसादनानां प्राचीनराजन्यानामपरिच्छिन्नवणिग्जा-
त्याप्यायकत्वमासीदिति श्रमणोपासकेतिनामधारिणोक्तं, तत्र मांसभोजन-
प्रतिषेधनियमाभावे परित्यक्तमांसादनानामिति राजन्यविशेषणस्य क उपयोग ?

इति तु पूर्वापरविरुद्धवक्ता स एव प्रष्टव्य इति केचित् ।

अपरे तु श्रमणोपासकवाक्यं पूर्वापरविरुद्धमपि तदिष्टप्राक्कालिक-
जातिबन्धनाभाववन्तो यथा मांसाहारत्यागिनः स्वजार्तिं प्रवेशयन् तथाऽनार्यदेश-
पर्यटनादिनाऽभिमतामांसभक्षणानां जातौ सङ्ग्रहीतारः । श्रीमद्धेमचन्द्रसूरिवराधिगत-
जैनधर्मक्षेत्रपालसंविधिशरावस्थमांसस्थापकमार्गणपुरःसरशासितनङ्गपुरसामन्तक-
गुरुपदेशवर्जितजैनधर्माङ्गीकारप्राक्कालभक्षितमांसस्मारकघृतपूरककुमारपालचरितं
विस्मरन्तो हितं नाऽनुरुध्यन्त इति सूचयितुं कल्पत इति व्याचक्षत । इति शम् ॥

यस्योद्दामप्रमाणप्रवचनतरणिप्रौढभासा विलीने
पाखण्डध्वान्तजाले प्रसरति भुवने धर्मपद्मप्रबोधः ।
लीलावासो गुणानां जनकलुषमपीलेपलोपप्रसक्तो
जीयाच्छ्रीवृद्धिचन्द्रोऽतुलगुणमहिमा श्रीलमुक्त्या समेतः ॥

* * *

नालीकेष्वङ्कुचैर्द्वैरधिगतगणने वत्सरेऽवन्तिपस्य
मासीषेऽमातिथौ यत्स्खलितमिह बुधैर्यवतः शोधनीयम् ।
इत्यभ्यर्थ्य प्रवीणान् कलुषगदभिषक्पार्श्वनाथप्रसादा-
न्नेम्यानन्दप्रणीता प्रमदयतु परीहार्यमीमांसिकेयम् ॥

॥ ग्रन्थोऽयं समाप्तः ॥